

ROYAUME DE BELGIQUE.KONINKRIJK BELGIE.AVIS DU CONSEIL D'ETAT.ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre, Adjoint aux Finances, le 28 août 1963, d'une demande d'avis sur un projet de loi "réglant, au regard de la pension de retraite et de survie, la situation du personnel de l'ancien Office des séquestres", a donné le 13 septembre 1963 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 28e augustus 1963 door de Minister, Adjunct voor Financiën, verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "tot regeling van de toestand van het personeel van de vroegere Dienst van het sequester ten opzichte van het rust- en het overlevingspensioen", heeft de 13e september 1963 het volgend advies gegeven :

L'intitulé du projet serait mieux rédigé de la manière suivante :

"Projet de loi relative aux pensions de retraite et de survie d'anciens agents de l'Office des séquestres".

+
+ +

Suivant les déclarations du fonctionnaire délégué, le projet a été soumis au Comité de consultation syndicale du Ministère des Finances. Il ressort de l'article 1er que le projet concerne également les anciens agents de l'Office des séquestres qui ont été versés dans un organisme d'intérêt public visé par la loi du 16 mars 1954. L'on n'aperçoit dès lors pas pourquoi le projet, qui intéresse des agents d'un Ministère et de plusieurs organismes d'intérêt public, n'a pas été soumis au Comité général de consultation syndicale conformément à l'article 7, §§ 1er et 2, de l'arrêté royal du 20 juin 1955.

Comme il s'agit d'un projet de loi, le Conseil d'Etat se borne à signaler la question.

+
+ +

.../...

L'article 1er du projet assimile les services rendus à l'Office des séquestres à des services temporaires rendus dans une administration de l'Etat. Le projet se réfère ainsi à la pratique administrative suivie lors de la régularisation des agents temporaires.

Suivant les déclarations du fonctionnaire délégué, l'intention du Gouvernement est, d'une part, de compter les années de services prestés à l'Office des séquestres comme des années admissibles pour la détermination du droit aux pensions de retraite et de survie et, d'autre part, de dispenser les agents en cause du versement de la contribution prévue par l'article 7, § 3, de l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé, en affectant à cette fin les cotisations patronales et personnelles versées dans le cadre du régime de la sécurité sociale.

Cette intention serait mieux traduite si les mots "sont assimilés à des services temporaires rendus dans une administration de l'Etat" étaient remplacés par les mots "sont considérés comme des services admissibles", et si l'article 1er du projet était complété par l'alinéa suivant :

"Les institutions qui ont perçu des cotisations en vue de la constitution d'une pension de retraite et de survie dans le cadre de la sécurité sociale du chef des services prestés à l'Office des séquestres sont déchargées de toute obligation envers les intéressés et leurs ayants droit, mais sont tenues de verser à l'Etat belge, représenté par le Ministre qui a l'administration des pensions dans ses attributions :

- 1° les réserves mathématiques des rentes et des redevances constituées conformément aux lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré et à la loi du 12 juillet 1957, modifiée par la loi du 22 février 1960;
- 2° les cotisations personnelles et patronales versées au Fonds d'allocations pour employés;
- 3° les cotisations personnelles et patronales affectées aux pensions de retraite et de survie versées en vertu de la loi du 21 mai 1955, de la loi du 12 juillet 1957 ou de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, sous déduction de la part des cotisations payées directement par l'employeur à l'organisme d'assurance auquel l'agent a été affilié et, éventuellement, des prestations qui ont été payées.

Dans le cas où la pension de retraite n'est pas acquise à titre onéreux, les sommes remboursées sont affectées exclusivement au financement des pensions de survie".

+

+ +

L'article 2, alinéa final, charge le Roi de régler les difficultés qui pourraient surgir de la subrogation de l'Etat en ce qui concerne les avantages correspondant aux cotisations dont la charge était supportée par l'Office des séquestres.

Comme la créance de l'Etat est déterminée, dans le cas de chaque agent, par une police d'assurance qui précise le montant du capital assuré par l'Office des séquestres en faveur de l'agent en cause, ainsi que le mode de calcul de la rente, les contestations éventuelles porteraient sur la portée et l'exécution des contrats d'assurance. Ce genre de contestations relève de la juridiction exclusive des tribunaux judiciaires en vertu de l'article 92 de la Constitution. Cet alinéa final devrait donc être omis.

Het opschrift van het ontwerp kan beter als volgt worden gelezen :

"Ontwerp van wet betreffende het rust- en overlevingspensioen van gewezen ambtenaren van de Dienst van het sequester".

+

+ +

Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, is het ontwerp voorgelegd aan de syndicale raad van advies van het Ministerie van Financiën. Uit artikel 1 blijkt dat het ontwerp ook betrekking heeft op gewezen ambtenaren van de Dienst van het sequester die zijn overgeplaatst naar een instelling van openbaar nut als bedoeld in de wet van 16 maart 1954. Het is derhalve niet duidelijk waarom het ontwerp, dat betrekking heeft op personeelsleden van een Ministerie en van verscheidene instellingen van openbaar nut, niet aan de algemene syndicale raad van advies is voorgelegd overeenkomstig artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 20 juni 1955.

Aangezien het een ontwerp van wet betreft, gaat de Raad van State op die kwestie niet verder in.

+

+ +

.../...

Artikel 1 van het ontwerp stelt de bij de Dienst van het sequester bewezen diensten gelijk met bij een Rijksbestuur waargenomen tijdelijke diensten. Het ontwerp sluit dus aan bij de administratieve praktijk, die bij de regularisatie van tijdelijken is gevolgd.

Volgens de gemachtigde ambtenaar heeft de Regering tweeërlei bedoeling. Enerzijds zullen de jaren doorgebracht bij de Dienst van het sequester worden aangerekend als jaren die in aanmerking komen voor het bepalen van het recht op rust- en overlevingspensioen. Anderzijds, worden de betrokken ambtenaren ontslagen van het storten van de bijdrage bepaald in artikel 7, § 3, van het koninklijk besluit nr 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in de regeling van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijkspersoneel en het daarmede gelijkgesteld personeel ; de in het kader van de sociale zekerheid gestorte persoonlijke en werkgeversbijdragen zullen daarvoor worden aangewend.

Die bedoeling zou beter tot uiting komen indien de woorden "met de bij een Rijksbestuur waargenomen tijdelijke diensten gelijkgesteld" werden vervangen door "als in aanmerking komende diensten beschouwd", en indien artikel 1 van het ontwerp met het volgende lid werd aangevuld :

"De instellingen die bijdragen hebben geïnd voor het vestigen van een rust- en overlevingspensioen in het kader van de sociale zekerheid, wegens bij de Dienst van het sequester verrichte diensten, zijn van iedere verplichting jegens de betrokkenen en hun rechtverrijgenden ontslagen, maar moeten aan de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister tot wiens bevoegdheid het bestuur der pensioenen behoort, afdragen :

- 1° de wiskundige reserves van de renten en vergoedingen gevestigd overeenkomstig de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood en de wet van 12 juli 1957, gewijzigd bij de wet van 22 februari 1960 ;
- 2° de persoonlijke en werkgeversbijdragen gestort aan het Toelagenfonds voor bedienden ;
- 3° de persoonlijke en werkgeversbijdragen bestemd tot het vestigen van de rust- en overlevingspensioenen, gestort krachtens de wet van 21 mei 1955, de wet van 12 juli 1957 of de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, onder aftrek van het gedeelte der bijdragen dat rechtstreeks door de werkgever werd betaald aan de verzekeringsinstelling waarbij de ambtenaar aangesloten was en, in voorkomend geval, van de uitkeringen die werden verstrekt.

Ingeval het rustpensioen niet onder bezwarende titel verkregen is, zijn de terugbetaalde sommen uitsluitend bestemd tot financiering van de overlevingspensioenen".

+
+ +

Het laatste lid van artikel 2 belast de Koning met het regelen van de moeilijkheden die kunnen ontstaan doordat de Staat in de rechten van de begunstigten treedt wat betreft "de voordelen die overeenkomen met de bijdragen waarvan de last door de Dienst van het sequester gedragen werd".

De schuldvordering van de Staat wordt voor elke ambtenaar bepaald door een verzekeringspolis die het bedrag vermeldt van het door de Dienst van het sequester te zijnen gunste verzekerde kapitaal alsook de wijze waarop de rente wordt berekend, en de eventuele geschillen zouden dus betrekking hebben op de draagwijdte en de uitvoering van de verzekeringscontracten. Krachtens artikel 92 van de Grondwet staan zodanige geschillen uitsluitend ter kennisneming van de gewone rechtbanken. Het laatste lid zou derhalve moeten vervallen.

La chambre était composée de

Messieurs : H. BUCH,
de Heren :

K. MEES,
J. MASQUELIN,

F. DUCHENE,

J. ROLAND,

Madame : J. DE KOSTER,
Mevrouw :

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. K. MEES.

Le rapport a été présenté par M. E. DEBRA, substitut.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

De kamer was samengesteld uit

conseiller d'Etat, président,
raadsheer van State, voorzitter,

conseillers d'Etat,
raadsheren van State,

assesseurs de la section de législation,
bijzitters van de afdeling wetgeving,

greffier adjoint, greffier.
adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. K. MEES.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. DEBRA, substituut.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s.) J. DE KOSTER.

(s.) H. BUCH.